

Velkonočný piatok

Rozjímanie na Velkonočný piatok. Navrhované témy: Ježiš prekvapí z brehu svojich učeníkov; Ján a Peter spoznávajú zmŕtvychvstalého Pána; všetci sme pozvaní hodiť siete.

25.04.2025

PO PRVÝCH ZJAVENIACH v Jeruzaleme sa apoštoli vrátili do svojej vlasti. Ženy im odovzdali odkaz od zmŕtvychvstalého Krista: „Chodte, oznámte mojim bratom, aby šli do Galiley; tam ma uvidia“ (Mt 28,

10). Práve v Kafarnaume sa pred rokmi začalo dobrodružstvo ich povolania a práve tam ich chcel Pán opäť zhromaždiť. V jeden z tých dní sa niekoľko učeníkov vybralo s Petrom a Jánom na rybolov do Tiberiadského mora. Ako sa to stalo aj pri iných príležitostiach, na úsvite sa po celonočnom bezvýslednom úsilí rozhodli vrátiť na pevninu s prázdnu sieťou. Za týchto okolností, keď vychádzalo slnko a oni manévrovali, aby sa vylodili na brehu, „zjavil sa na brehu Ježiš, ale učeníci si neuvedomili, že je to Ježiš“ (Jn 21, 1-13). „Keď sa už zdalo, že je všetkému koniec, opäť, ako na ceste do Emauz, Ježiš vychádza v ústrety svojim priateľom. Tentoraz sa s nimi stretáva pri mori, na mieste, ktoré pripomína ťažkosti a útrapy života“^[1].

Učeníci, ktorí v tej chvíli Pána nepoznajú, počujú cudzinca, ktorý ich z brehu oslovuje s prosbou: „Máte

niečo na jedenie?“ (Jn 21, 5). „Koľko ľudskosti!“ - poznamenáva svätý Josemaría. „Boh hovorí svojmu stvoreniu, aby ho nakrmilo, Boh nás potrebuje. Aká krásna, aká obdivuhodná je Božia veľkosť! Boh nás potrebuje. Nikto z nás nie je potrebný (...), a predsa ti zároveň hovorím, že Boh potrebuje nás, teba a mňa“^[2]. Rybári, unavení bojom a sklamaní po noci strávenej v člne, odpovedali záporne, sotva sa pozreli. Vtedy prišiel Ježiš so svojou všemohúcnosťou, aby im otvoril ospalé oči, aby ich srdcia posunul k hlbšiemu zamysleniu, viac k Bohu, s nadprirodzenejším pohľadom. Povedal im: „Spustite sieť z pravej strany lode a nájdete“ (Jn 21, 6). Učeníci dôverovali Ježišovi, nie bez istých obáv, pretože už nechceli pokračovať v rybolove, chceli čo najskôr dosiahnuť breh a ísť si oddýchnuť. Pokora, s akou sa otvorili Ježišovým slovám, vždy s novým postojom, ustúpila Pánovej moci v

živote týchto rybárov; moci, ktorá prekoná všetky ich odhady a nádeje.

POČÚVAJÚC cudzinca, spustili siete z pravej strany lode a hneď pocítili váhu úlovku, takže „nemohli ju vytiahnuť pre veľké množstvo rýb“ (Jn 21, 6). V srdci Jána – „učeníka, ktorého Ježiš miloval“ – sa postupne otvorila veľká nádej. Je možné, že si spomenul na deň, keď si ho Ježiš v tom istom prostredí vybral po noci plnej únavy, ktorá bola veľmi podobná tejto. Keď spoznal, kto urobil zázrak, „povedal Petrovi: *To je Pán*“ (Jn 21, 7).

Ján je najlepším vyjadrením lásky. Vedel byť pri stretnutí na Kalvárii a teraz sú jeho oči pripravené objaviť Pána, ktorý sa na nich pozerá z brehu. „Čistota toho muža, oddanosť toho muža, ktorý sa vždy udržiaval v

čistote, ktorý nikdy nezaváhal, ktorý sa od svojho dospievania úplne odovzdal Bohu, mu dáva poznať Pána. Je potrebná osobitná citlivosť na Božie veci, očistenie. Je pravda, že Boh sa dal počuť aj hriešnikom: Saulovi, Balámovi.... Ale obyčajne Boh, náš Pán, chce, aby stvorenia mali osobitnú schopnosť poznať tieto prejavy prostredníctvom sebadarovania, prostredníctvom lásky“^[3].

Len čo Šimon Peter počul Jánove slová, vrhol sa do mora, aby sa rýchlejšie vydal v ústrety Ježišovi. „Peter je viera. A vrhá sa do mora plný obdivuhodnej odvahy. S Jánovou láskou a Petrovou vierou, ako ďaleko zídeme?“^[4] pýtal sa svätý Josemaría. Náš Pán je rovnako spokojný s Jánovou jemnou láskou, ktorá vidí, ako aj s Petrovou trochu prudkou vierou, ktorá chce čo najrýchlejšie dosiahnuť breh. Tak ako títo dvaja apoštoli, aj my

potrebujeme, aby Pán oslovil ľudské srdcia, každý so svojou vlastnou povahou, nevylučujúc ani naše chyby. Tie nás často ťazia a my ich znášame s dojmom, že sú prekážkou Pánových túžob. Naše chyby sú však príležitosťou, ktorú Boh potrebuje, aby mohol slobodne a bezodplatne konať svoje zázraky. Pred nimi nás Boh neobviňuje; jeho nežnosť nás prijíma takých, akí sme, obnovuje nás a podnecuje k poslaniu.

V TO RÁNO bol rybolov bohatý a kvalitný. Pán ich požiadal, aby mu priniesli niekoľko rýb, ktoré ulovili. Peter so šikovnosťou človeka, ktorý dobre pozná svoje remeslo, vytiahol sieť plnú rýb na breh, aby všetko nechal blízko Pána. Boli takí nadšení, že keď dojedli raňajky, ktoré im Ježiš pripravil, spočítali jednu po druhej, čo vytiahli z jazera: „Sto päťdesiattri

veľkých rýb“ (Jn 21, 11). Pánova štedrosť nepozná vypočítavosť. Stalo sa im to už v Káne Galilejskej s vínom, neskôr pri rozmnožení chlebov a rýb a dnes sa to opakuje: množstvo je veľkorysé. Pán si nekladie žiadne hranice. Toto hovorí svätý Pavol kresťanom v Ríme s vedomím, že dar kríža je najväčší zo všetkých: „Keď Boh vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko?!“ (Rim 8, 32).

„Spustite siete... a nájdete“ (Jn 21, 6). Kristov rybolov potrebuje „rybárov ľudí“, ktorí sú ochotní vyjsť v noci loviť ryby, ochotní hodiť sieť na pokyn jeho hlasu; rybárov, ktorí vedia dôverovať Ježišovi viac ako vlastnej únave a skúsenostiam, ktorí pracujú pre evanjelium s istotou, že ich poslal on. Avšak hoci si Pán želá, aby bol úlovok hojný, ovocie prichádza, keď si to Boh želá, spôsobom a v čase, ktorý si želá on.

„V tajomných zámeroch svojej múdrosti Boh vie, kedy je čas zasiahnuť. A potom, tak ako poslušná poslušnosť Pánovmu slovu urobila sieť učeníkov plnou, tak v každej dobe, vrátane tej našej, môže Pánov duch urobiť poslanie Cirkvi vo svete účinným“^[5].

Keď učeníci brali chleby a ryby, ktoré Ježiš pripravil na pahrebe, nemali odvahu spýtať sa ho: „Kto si?, lebo vedeli, že je to Pán“ (Jn 21, 12). Aj ľudia okolo nás, pohnutí hlbokým smädom po Bohu, sa v sebe pýtajú Boha: „Kto si, Ježišu? Ďalší dobrý človek, učiteľ, ktorý dal ľudstvu vzácne lekcie humanizmu? Si len taký, alebo si naozaj Syn živého Boha?“^[6]. Na zemi sme jeho učeníkmi, chceme sa plaviť po všetkých moriach. S pomocou Márie, Kráľovnej apoštolov, budeme vždy loviť ryby, ktoré chce Boh, v službe Cirkvi a všetkých duší.

[1] Benedikt XVI, *Homília*, 21-IV-2007.

[2] Svätý Josemaría, *Poznámky z meditácie*, 25-VI-1958.

[3] Ibid.

[4] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 266.

[5] Benedikt XVI, *Homília*, 21-IV-2007.

[6] František, *Homília*, 14-IV-2013.